

Залкінд В.В.

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ ПРОЕКТУВАННЯ ОДЯГУ

Підтримка вітчизняного виробника, на сьогодні, є одним із головних пріоритетів нового уряду. Але, ефективність багатьох запропонованих реформ, значною мірою залежатиме від того, наскільки вища школа зможе адаптуватись до вимог виробництва. Перш за все, це стосується індустрії моди, як найбільш гнучкого сектору економіки, який займається виробництвом та продажем модної продукції. Саме зараз, коли економічна криза здає свої позиції, слід очікувати підвищення попиту на спеціалістів в галузі дизайну, як першої складової в процесі створення товарів широкого попиту. Тому, підвищення рівня професійної освіти за профілем “дизайн” має особливе значення. І першим кроком в цьому напрямку стає удосконалення самого процесу проектування. Актуальність теми обумовлена потребами українського ринку, а саме виробництвом конкурентноспроможних швейних виробів, здатних задовольнити споживача.

Проте кожна країна має свою розмірну типологію населення, що відповідно відображається в методиках конструювання одягу. Тому, удосконалення процесу проектування одягу доцільно розпочинати з проблеми отримання достовірної антропометричної інформації. У зв'язку з цим був розроблений спосіб безконтактного вимірювання розмірних ознак фігури людини. Застосування якого дозволяє знизити собівартість антропометричних досліджень методом цифрової фотографії, за рахунок відмови від використання спеціального програмного забезпечення, що має особливе значення при дослідженнях малого обсягу. Ще одним суттєвим недоліком відомих методів конструювання одягу є відсутність диференціації прибавок з урахуванням вікових і асортиментних груп споживача. Більш того, існуючі системи конструктивних прибавок мають “рецептурний” характер і не містять науково обґрунтованих рекомендацій стосовно визначення величини прибавок. На основі досліджень з менталітету українців та розгляду системи конструктивних прибавок як рівня ергономічної відповідності одягу, запропоновано удосконалити існуючу класифікацію прибавок з урахуванням особливості відношень у вікових групах споживача. Паралельно з цим було вирішене ще одне важливе завдання - адаптація вітчизняної легкої промисловості до умов роботи в СОТ. Це досягається за рахунок використання найбільш поширеної в світі системи конструювання одягу, а

саме німецької методики “М.Мюллер і син ”. Але система, так широко рекламована на ринку України, абсолютно не адаптована до типової фігури місцевого споживача. Відповідно неможливо використовувати її в масовому виробництві, оскільки якість посадки виробу на типову фігуру буде невисокою.

Результатом проведеного дослідження стали формули для розрахунку підпорядкованих розмірних ознак, які враховують антропометричні дослідження конкретного регіону. Це дає змогу використовувати для цілей конструювання одягу усю відому літературу по системі “М.Мюллер і син ” та отримувати при цьому конструкції одягу, що відповідають антропометричним особливостям українського споживача. Таким чином, створюються передумови для своєчасного використання найкращих світових розробок на внутрішньому ринку та поширення експорту української продукції.